

פרשת פנחס

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א
י"ט תמוז תש"פ | גליון 679

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

מאמר ראש הישיבה

בהצלחה בעסקים!

מבודד שאני אוהב, והתחלתי לספר לה' הכול מהתחלה. הוצאתי מתוכי גם את כל המחשבות שלי. וגולת הכותרת של ההתבודדות הייתה להודות לה' על הבעיה כמו שהרב מלמד אותנו בחוק התורה.

ולאחר שעשיתי את החוק ואמרתי רבע שעה תודה על הקשים הכלליים ושמונה פעמים מזמור לתודה - התחננתי לה' שיאיר את עיני ויתן לי את העצות הנכונות לדעת מה עלי לעשות.

מה אוקר לכם? בפעם הראשונה זה זמן רב שהרגשתי רוגע אמתי. פרקתי מטענים כבדים, וכמו שאומרים, ירדו לי אבנים מהלב.

נס גדול

אבל הנס הגדול הוא שהמחשבה שלי התבהרה. סוף סוף יכולתי לחשוב בצלילות על כל המצב ולא להיטלטל בסערת רגשות. על ידי זה הגעתי להבנות פשוטות וישרות. התחלתי לשמוע את הקול של האמונה שבתוכי, את הקול של השכל הישר שמאיר ומכוון את האדם בכל דרכיו כמו שאומר רבי נחמן.

ברגעים האלה האירה לי ההבנה הפשוטה שאין לי עסק עם אף אחד בעולם. כל עוד אני מתעסק בפלוני ואלמוני אני שקוע בטעות גדולה מאוד.

יש לי רק שתי כתובות. הכתובת האמתית שהיא כמובן בורא עולם שרק הוא זה שבידו מפתח הפרנסה, ואני מרוויח בדיק מה שהוא רוצה שאני ארוויח.

והכתובת השנייה זה אני בעצמי. אני חייב להתעסק עם עצמי. כלומר לתקן את עצמי, לעבוד על עצמי, לבנות את האמונה שלי, את הבטחון שלי בה'. לכן קודם כול אני חייב להפסיק להתעסק עם אחרים, כי אף אחד לא קיים בעולם הזה.

וגם בעיני העסק אסור לי לעשות חשבונות של אחרים. אני צריך להתמקד במה אני עושה למען העסק שלי בסיעתא דשמיא ואיך אני משפר את מה שאני עושה, ולא להתעסק בכמה אחרים מרוויחים. שירוויחו מצדי ככל כפליים. לבראות. זה לא העניין שלי.

באותו רגע חזרתי בתשובה על כל המחשבות המסתכלות שהבנתי שכולן היו עצת היצר הרע המשך בעמוד 3

לחץ ועצבני - המחשבה הזאת שאני עובד ויגע לריק פשוט גמרה אותי. כמעט יצאתי מדעתי.

המחשבות שהתחילו להתרוצץ במוחי כל היום היו איך אני מצמצם הוצאות, איך אני מדבר עם בעל הבית, עם העובדים, עם הספקים, עם מי לא, העיקר לקצץ בהוצאות החונקות כדי שאוכל להתחיל להרוויח משהו בכל העסק ביש הזה.

אי פרטי קטן

אחד הנסים הגדולים שלי בחיים ולא רק בהקשר של הבעיה הזאת הוא שאני תלמיד של הרב שלום ארוש וברוך ה' אני זוכה לעשות שעה התבודדות בכל יום.

ככה יש לי בכל יום אי קטן של שפיות שאני יכול לברוח אליו ולהתחדש.

בהתבודדות שלי אני כמובן מתפלל תמיד גם על העסק ומבקש עצה וסייעתא דשמיא, אבל אני לא ממש מתמקד בנושא הזה בתפילות שלי. יום אחד כשהייתי בשיא הלחץ החלטתי שהיום אני מתבודד רק על זה.

הרי זה הנושא שמטריד אותי יותר מכל, אני נקרע בין מחשבות ורצונות, אין לי

מה יכול לעזור יותר מאשר לספר לה' את הכול כולל כל ההתלבטויות שלי וכל המחשבות שלי וכל מה שעובר עלי ולהתייעץ עם ה' בפרוטרוט?

מחשבה למעשה, באותו יום ברחתי מכל העיסוקים, כיביתי את הטלפונים, הלכתי למקום

עסק או מוסד צדקה?

אוהבים סיפורים? שקעו סיפור מפי בעל המעשה: הקמתי עסק לא גדול אבל גם לא כל כך קטן בתחום של מכירות. נכנסתי לעסק בכל הכוחות גם בגוף גם בנפש וגם בממון. הטיפול בעסק דרש ממני משאבים כבירים.

רק ההוצאות החודשיות על השכירות והעובדים אלאו אותי להוציא סכום עצום בכל חודש, כך שהייתי חייב להכניס סכום של קרוב למאה אלף שקל בחודש רק כדי להתחיל להרוויח.

וחוץ מהצד הכלכלי העסק הזה שאב את כולי, עבדתי כמו חמור יותר משתים עשרה שעות ביממה, וגם בזמן שלא עבדתי לא הייתה לי טיפת שקט ושלווה, הייתי לחוץ ועצבני וכססתי ציפורניים בדאגות.

חודש או חודשיים קצת חלשים במכירות גרמו לי לחלישות הדעת גדולה מאוד וערערו לי את כל הביטחון העצמי כל תקוותי להצלחת העסק עמדו להתנפץ. העסק היה בסכנה של ממש.

אבל היה דבר נוסף שמאוד תסכל אותי. פתאום קלטתי

שאני קורע את עצמי ובסוף נשאר בלי כלום. עבדתי קשה, ולאן כל הכסף ש"הרווחתי" הלך?

פרנסתי כמה משפחות של עובדים, פרנסתי כהוגן את המשכיר של הנכס שבו הפעלתי את העסק, פרנסתי את הספקים, את הייצרנים, ואת המובילים, פרנסתי את הערייה ואת המדינה. פרנסתי את כולם חוץ מאת עצמי. אז אם עד אותו היום הייתי

"אחד הנסים הגדולים שלי בחיים ולא רק בהקשר של הבעיה הזאת הוא שאני תלמיד של הרב שלום ארוש וברוך ה' אני זוכה לעשות שעה התבודדות בכל יום.

ככה יש לי בכל יום אי קטן של שפיות שאני יכול לברוח אליו ולהתחדש."

שקט נפשי -

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

הרב אבוחצירא- יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
ני"ד: 054-8434435

שערי תפילה פרק ז'

המאמרים בסדרה הנוכחית, עוסקים בעניין "חינוך לתפילה", או "כיצד אנחנו מחנכים את הילדים שלנו להתפלל" האם גם אצלנו החינוך לתפילה מלווה בלחץ, מתח ועצבים?! האם בשיטת החינוך שלנו, הילד יאהב להתפלל או שמא התפילה תהיה ח"ו עונש בשבילו! השבוע בחסדי ה' נמשיך בנושא "המונע לתפילה"

"מרכז העניינים"

בשנים עברו, ובמיוחד בארצות הגולה, בית הכנסת ובית המדרש היוו את המרכז הרוחני והתרבותי של העם היהודי. בכל עיה כפר, שכונה, גיטו או מלאח- המרכז של השכונה היה "בית הכנסת". במקום זה התפללו, למדו, התאספו והתכנסו בשעות שמוחה ובשעות עצב, שם התייעצו ושוחחו. בית הכנסת היה "מרכז העניינים" של היישוב היהודי והוא היווה את הגרעין החברתי והתרבותי מהלידה ועד הפטירה. לכן, לא מן הנמנע שהילדים התחברו לבית הכנסת כדבר המובן מאליה. כל בוקר התחיל עם קריאות השמש לקום "לעבודת הבורא" הילדים היו מצטרפים לתפילה. גם בית הספר שכן באחד מחדריו והתלמידים היו לומדים ונמצאים בבית הכנסת מזריחת החמה ועד שקיעתה. גם כאשר הילד היה "משועמם", בית הכנסת וסביבתו היו מקום המפגש והמשחק.

גורמי ריחוק

אולם כיום המצב שונה. כמעט ואפשר לומר שבית הכנסת כבר מזמן אינו "מקום אידיאלי" לילדים והוא מהווה בעיקר, מקום לתפילה וכינוס מובוגרים בלבד. לכן לא מן הנמנע, שלילד בדורנו יש מעט ריחוק מבית הכנסת וזאת ממספר סיבות פיזיות:

א. החיים, גם אלו של המבוגרים, כבר אינם סובבים כ"כ סביב בית הכנסת. ישנם אלטרנטיבות

רבות ליצירת קשרי חברה או קהילה, גם שלא ע"י ביה"כ" שמצליחות למושך את לב המבוגר ובמיוחד של הילד ולהוות תחליף מושך לבית הכנסת ולחוויות התפילה.

ב. הילד כבר אינו לומד בבית הכנסת אלא בבית הספר, כך שבית הכנסת כבר אינו "בהישג יד" של הילד. הילד הפך ממצב של "מתגורר" בבית הכנסת למצב של "מבקר". במקרה הטוב, הילד מבקר בתפילת מנחה וערבית אך ברוב המקרים עד גיל מצוות רק משבת לשבת וכוחו להג. סיבות אלו, הן הסיבות הפיזיות לזה שהילד של "היום" כבר אינו "מחובר" לבית הכנסת כפי שאנו היינו מחוברים אליו. ומאחר והוא אינו "חי ונושם" את בית הכנסת, הוא מרגיש אליו במידה מסוימת ניכור וריחוק. את הניכור והריחוק הזה עליו לקרב שוב, ועל כך נכתוב בע"ה בהמשך המאמרים.

גורמי מתח

לסיבות הפיזיות, מצטרפות גם סיבות רגשיות שונות: בשבועות הקודמים דיברנו על ה"מתח" כגורם מונע בחינוך לתפילה. בביהכ"נ ישנו מספר גורמי מתח לילד. נדבר על יוסי בן ה-6 המגיע לבית הכנסת להתפלל:

א. כבר בכניסתו הוא אמור "להתעמת" עם גורם המתח הראשוני שהוא הריחוק מ"הבית" המוכר, לבין כניסה למקום שהוא אינו רגיל להיות בו בתמימות.

ב. גם בשהייה בבית הכנסת הוא מתעמת עם גורם המתח השני שהוא "ריבוי המתפללים והבוחנים", דהיינו כמות האנשים שמסתכלים עליו ובוחנים את התנהגותו ותפילתו, דבר שגורם מתח נוסף לילד. נסו להיזכר, בכל אותם אנשים מובוגרים או קפדנים שממש "מחפשים" את הילדים כדי שיוכלו להעיר להם להיות בשקט, לא לדבר ולא לשחק וכו' אמנם בצדק, אבל נוכל להבין את הרגשת הילד.

בדיחות הדעת

אישה שואלת את בעלה בערב שבת, מכיוון שיש לה רק נר אחד האם מספיק לשים את הנר ליד המראה ואז יראה כמו שניים? עונה הבעל: זה לא יעזור כי אז יראה כאילו שיש שני נשים ועכשיו צריך 4 נרות.

הדלקת נרות

ר"ת	כניסה	יציאה	ירושלים
21:03	20:28	19:12	ירושלים
21:01	20:31	19:29	תל אביב
21:05	20:32	19:23	חיפה
21:02	20:28	19:28	באר שבע

ג. עכשיו נסיף את גורם המתח העיקרי שהוא "הצבת סטנדרטים" של האב לילד, דהיינו שהאב הציב לילד סטנדרט / רף להגיע אליו והוא משרד לילד במודע או שלא במודע מה הוא "מצפה" מהילד לעשות והוא אכן עוקב אחריו ובודק אם אכן הילד "עומד בצפיות". "הצבת סטנדרטים" היוו גורם "מתח רגשי" רב. וזאת, מאחר והצבת הסטנדרט אינו מוכן לקבל את הילד "כפי שהוא" אלא לפי דרישת הסף של הסטנדרט. הצבת סטנדרטים היוו גם גורם מצוין להתקדמות ולשיפור תוצאות בשדה החינוך, אך צריך לדעת כיצד עושים זאת ללא מתח. בכל אופן מובן בהחלט באיזה מצב "לא נעים" הילד נמצא כאשר הוא בא לתפילה וכל זאת עוד לפני שאר ההצקות וההערות של האב בעקבות אי עמידה בצפיות.

מה קורה כשהילד מתח

אחרי ההכרות המקצועית של פגישת הילד בבית הכנסת, נרד "לשטח" ונדדוק מדוע הילד מחפש "תירוצים" בכדי לא להגיע לתפילה? יכול להיות שיש לו סיבה מוצדקת! הזכרנו את גורמי המתח וכיצד הם משפיעים על הילד ועל רצונו להגיע לבית הכנסת. עכשיו כשהבנו את הגורמים, נוכל ללמוד כיצד עליו למונע אותם או להתמודד איתם. הזכרנו מספר גורמי מתח: הילד מגיע לסביבה לא מוכרת ואפילו אם הוא נמצא שם אחת לשבוע, זה עדיין לא הבית המוגן. המתפללים והאווירה יוצרים אצל הילד תחושת ניכור, הסתייגות וריחוק הגורמים ל"חסימה רגשית" ולחץ נפשי כתוצאה מזה שהילד מרגיש שמסתכלים עליו, במיוחד כאשר האב "מעצים" את התחושה הזו כאשר מידי פעם הוא סוער לו: "איך אתה מתנהג?! ובמיוחד ובמיוחד כאשר האנשים מסתכלים עליך?!" ובמיוחד ובמיוחד כאשר הילד נמצא ב"מבחן" תמידי של האב "כיצד הוא מתפלל" ובמבחן עמידה בסטנדרט "כיצד הוא מתנהג". תחושות אלו גורמים אצל הילד כח. כח זה גורם לילד בצורה אינסטינקטיבית בתת מודע- צורך מייד "להגן" על עצמו ולהסגר רגשית. לא רק המצב הרגשי של הילד נחסם (אפשר לראות את עוצמת המתח על הפנים והעיניים של הילד), אלא גם המצב הגופני שלו, כגון ילד שטומן לחולי ולכאבים דווקא בזמני התפילה. לכן השבוע נבדוק את גורמי הריחוק והמתח,

ונמתין להמשך בע"ה בשבוע הבא.

עלון חוט של חסד מכניס אור לכל בית יהודי

בוא ותהיה שותף להאיר עוד בתי ישראל ותזכה ב:

"הצלתם לנו את הבית תורה רבה"

"אנחנו בבית לכל אחד י"ע שעה עם העלון כרי שכולל יספיקו"

להצטרפות: 02-5308000

ילדון חידודון

בין הפותרים יוגרלו מתנות

איזו אות מופרשה זו וכתבת בתורה בצורה שבמקרה אחר הייתה מוסלת את ספר התורה? ומה זה בא ללמדנו?

תשובה לפרשת חוקת: לדעת רבי מאיר נעשו 7 פרות, הראשונה עשה משה, והשניה עשה עזרא, וחמש מעורא ואילך, ולשיטת חכמים אומרים נעשו 10 פרות, שבע מעורא ואילך וסי עשאן שמעון הצדיק ויוחנן כהן גדול עשו שתיים שתיים (כל אחד מהם עשה שתי פרות), אלהויעני בן הקורן והנמאל המצרי ושמועאל בן פיאיבי (כתרים גדולים) עשו אחת אחת (משנה פרה ג, ה).

הזוכה: ס. שטרית, בני ברק.

כתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חיזוקית -

תמוז | גלות וגאולה

הגאולה תלויה בשלום שבין ישראל.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

יש לך סיפור תודה?
המערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com

סיפורי תודה

אמרת תודה ונושעתי

גם רהוט קבלתי כלו חנם

בה! להאמין זה לא מצחיק בכלל. אני מאמין בבורא עולם, ומדבר אתו על כל דבר. אני בן ספנק של הקדוש ברוך הוא, למה לא להתפנק על הקדוש ברוך הוא? למה לא? מה יותר נחת רוח לקדוש ברוך הוא? שאדם הולך לעבד עשר שעות ביום, ויבטל תורה כל אותן עשר שעות, או שהאדם עושה שעה התבודדות, אומר תורה כל היום ולקוד תורה עוד תשע שעות... זה בנדאי עושה הרבה קאד נחת רוח לקדוש ברוך הוא...

וכותב רבי נתן: "שכל פעם יזכיר לעצמו את כל הטובות האמתיות והנצחיות שעשה ה' ותברך עם אבותינו ועמנו, ואת כל הטובות שנעשו עמו באופן פרטי... ועל ידי זה יהיה לבו נכון ובטוח שגם עתה לא יסיר ה' ותברך חסדו וטובו וחסדו (ומי שהתחיל לנגלו, בנדאי יסים גאלתו, כי הוא רב להושיע, ויצונו רק להטיב) ויחזק לבו על ידי זה לעקב ולהתחנן לה'. ותברך שייצילהו גם עתה מכל הצרות והיסורים. כי כשאין מודים על העבר, קשה קאד לקרא לה'. ותברך מוגדל אטימות הלב, שנאדם מרבי הצרות וארץ הגלות" (ליקוטי הלכות י"ד הלכות פלאי בהמה הלכה ד אות ד ה).

כשהייתי עוד בחור הייתי עדין רק בשדוף עם אשתי שתחי, ודברתי עם בורא עולם ואמרתי לו: תרצה רבנו של עולם. אני רוצה להשאיר בתורה, ואמה בעל הבית על העולם ויש לך עולם גדול. תן לי בית, תן לי רהוט; אין לי שום פתבת בעולם - רק אותך אני מפיח אין לי אף אקה. אני לא מרים עינים לשום אדם. פעם אחת הרקתי עינים לאיזה אדם ועשיתי על זה הרבה תשובה. הייתי עדין בחור, ואמרתי לה' מה שאמרתי, ואמרתי תודה לה' על הכל וחיץ מזה לא דברתי עם אף אקה!

נגש אלי איזה דוקטור לקתמטיקה שלמד בישיבה, ואמר לי: שמעתי שהשתדכת ואמה עומד להתחתן, יש לי דירה ששוכרתי לשנה, ואשתי לא רוצה אותה, בוא אמן לך את המפתח ותגור שם שנה. בינתיים הציעו לי עוד דירה, שאוכל לגור שם כל החיים בחנם. אמרתי לו שאשאל את זוגתי לעתיד, ומה שהיא תרצה אעשה. ככה התחלתי את הנשואין שלי, כשיש לי בררה בין שתי הדירות הללו. גם רהוט קבלתי כלו חנם...

יש אנשים שהאפיקורסות כל כך השתלטה עליהם, שהם צוחקים מספורי נסים פאלה. אכל באמת מי שצריך לצחק עליו, הוא זה שלא מאמין

אמרת תודה ונושעתי
052-2240696

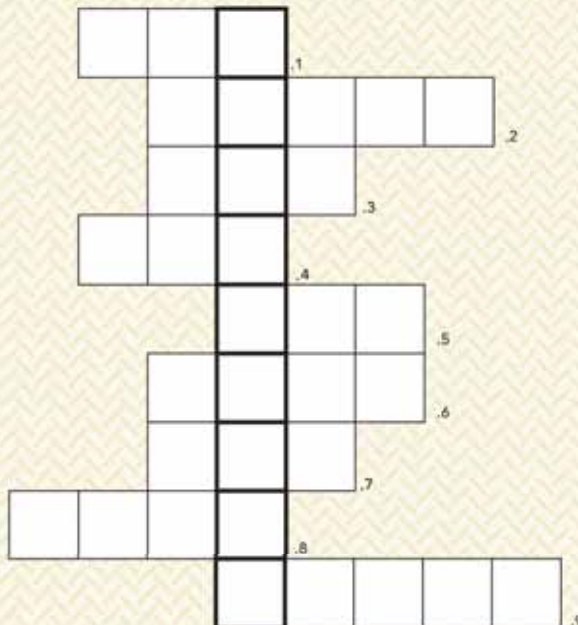

בין הפותרים יוגרל מתנה
כתרונות יש לשלוח למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252
יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון (פתרונות יפורסמו לאחר לשבועיים)

מדור ילדים

שעשועון מגוון

השלימו את התשובות בתוך המשבצות:

1. בין ילד לבחור
2. תוצאה של משחק באש
3. חקוק ב_____
4. מוסיפים בתפילת ראש חודש וחגים
5. "ויאמר ה' אל _____" (במדבר כ"ו)
6. תפילת צהורים
7. _____ י"ז בתמוז
8. מה בתמונה-
9. _____ פרטית לכל יהודי

זוכה פרשת חוקת:
מישאל עירוב, בני ברק.

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה
בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש

052-2240696

שלום הבית שלי

הרב שלום ארוש שליט"א

את השלום - אפילו לרגע - בעד שום הון שבעולם, וכל שכן בשביל כמה שקלים או כל סכום שיהיה, כי כך מפסידים גם את השלום וגם את הממון, כי כאשר אין שלום בית, מיד נפגעת הפרנסה!!!

אם כן, מה היא הדרך לטפל בבעל פזון ובזבזן שכזה? הדרך היא קודם כל לשתוק לעת עתה ולא להעיר לבעל על פזרנותו, ולהתחזק באמונה שאדרבה, בזכות השלום תהיה ברכה ולא יחסר כלום. אחר כך לטפל בבעיה בסבלנות, עם הרבה תפילות, ולהמתין לעת רצון שבה האיש והאישה שרויים באהבה וקירוב לבבות, לשוחח על כך בנועם ולהגיע לעמק השווה.

מן הסתם, בעל פזון כזה לא קרא את הספר "בגן האושר", שכולו הדרכה להנהיג נכונה בענייני פרנסה, לכן תתפלל האישה שבעלה יסכים ויקבל את השכל הישר, ואז בזמן של אהבה ופיוס תגיד לו שהיא קראה ספר נפלא, המלמד איך צריך לנהוג בענייני פרנסה, וכך תאמר לו: בוא בעלי היקר, נלמד ביחד את הספר הזה ונחיה על פיו וכו'. זה ספר נפלא שמלמד איך חיים נכון. כדאי לנו ללמוד אותו ולהתחזק ולקיים את מה שכתוב בו. וכשבעלה יקרא את הספר "בגן האושר", הוא יבין לבד מה הן הטעויות שלו וירצה לתקן, ונמצא, שהאישה שהתאזרה בסבלנות ולא קלקלה את השלום, פעלה לשינוי אצל בעלה, שאילו היתה רבה איתו, לא היתה מצליחה לשנות בבעלה מאומה.

השלום" - לא ליפול ברשת היצר הרע, שמסית את האישה להעיר לבעלה, לריב איתו וכו'. כי אחרי מעשה, אחרי שהבעל כבר קנה וכבר בזבז וכבר הפסיד וכו', את הנעשה אין להשיב. אם כן, אין כבר שום טעם לוויכוחים והערות שיוגרמו להם להפסיד גם את שלום הבית. הטענה שיכולה להיות לאישה, שאם היא תריב עם בעלה על הכסף, זה ירתיע אותו ויגרום לכך שבפעם הבאה הוא כבר לא יתנהג כך בפזיזות, אינה נכונה כלל. כי אף אם לכאורה נראה שזה מועיל להרתיע את הבעל, אך כל דבר שמשיגים בדרך של מחלוקת זה שקף, וזה לא גם עובד במבחן המציאות, ואחרי שעובר הרועם של הריב, הבעל מושיך בשלו, ומה גם שעל פי רוב, הגערות של האשה רק גורמות לבעל לעמוד על שלו, ונעשית מריבה גדולה ומחלוקת. ואלו מקרים מצויים מאד, ומעשים של כל יום, שבהם היצר הרע מסית את האישה לריב עם הבעל, וגם להפך. ונמצא שהיא מוכנה להפסיד את שלום הבית, ומי יודע היכן זה יגמר? לפעמים מנשטות קטנה וויכוח סרק שכזה, בסוף מתגרשים. כי נושא הממון הוא רגיש במיוחד, כמו שרואים שבדרך כלל רוב המריבות והוויכוחים בין בני הזוג הם סביב ענין הממון. לכן צריכים לזה התחזקות מיוחדת, שלא להפסיד את השלום בית בשביל זה. לו הייתה האישה יודעת איזו ברכה יש בשלום הבית, היא הייתה מבינה שלא שווה להפסיד

כשאין שלום בית - נפגעת הפרנסה!!!

אחרי שהאישה למדה שלא להיות פזרנית ולחיות עם מה שיש, יתכן שתיתקל בבעיה עם בעלה, שהוא אינו כן, אלא הוא פזון ובזבזן ורשעלן וכד'. או להיפך, ובאמת ישנם בעלים שאינם יודעים לנהוג נכון עם הממון. יש בעל שקונה דברים שאין בהם צורך של ממש, או אינו משיגה על המחיר וקונה ביוקר, בזמן שהאשה יודעת, שהיא הייתה יכולה לקנות בזול יותר, וכן על זו הדרך. התנהגות כזו, על פי רוב, מצערת מאוד את האישה, אפילו אם הבעל קונה דברים לבית, וכל שכן אם הוא רק מבזבז על עצמו ומפנק רק את עצמו.

ישנם גם בעלים שעושים עסקים פזיזים, בלי להתייעץ עם האישה שלהם, ומכניסים את עצמם לחובות, ויש שמפסידים כסף מתוך רשלנות, ועוד ועוד הנהגות לא נכונות בממון, שאפילו אם יש לאיש ולאשה כמה לבזבז, והם אינם מסתבכים על ידי התנהגות זו בחובות, רק שיש כסף שמתבזבז ללא הצדקה, כל זה מצער מאוד את האישה. כל שכן אם אין לבני הזוג פרנסה כל כך בשפע, שיכולים להרשות לעצמם להפסיד ממון בחינם.

לכאורה, אם יש לאשה טענה על בעל כזה, היא צודקת במאה אחוז, אבל כאן נכנס הכלל ש"גדול

קו האמונה

02-6444250

לאורם נלך

הילולת הצדיקיה

רבי יצחק גבירא

הצדיק מעג'ור

כ"א תמוז

היו מי שניסו לגעת בציון ונענשו. וכל מי שניסה לגעת בקברו נענש מיידית, כשהזר הדבר ונשנה הבינו כולם כי אין לגעת במקום הקדוש.

מצבת קברת הצדיק הייתה עלומה שנים רבות ותושבי המושב, עולים חדשים מוכרדיסטן, לא ידעו מאום על הצדיק הגנוז הטמון בו ומגן עליהם. חלקת הקבר הייתה מאחורי בתים וללא מצבה, רק שורת אבנים הקיפו סביב את הציון - עליו גדלו עשבים שהסתירו את קיומו.

גם עובדי חברת קק"ל שניסו לחפור או לשפץ במקום מייד ראו את נחת ידו של הצדיק והבינו כי זה מקום קדוש. לאחר כל זאת נודע הדבר כי יש שם דבר מה ומאז חששו לחפור במקום. בנוסף, כמה תושבים טענו כי מאזר עץ החרוב נשמעים שוב ושוב קולות בני ותפילות, ולפי עדותם בתשעה באב ובראש השנה ויום הכיפורים היה נשמע קול המון רב הדומה לבית כנסת גדול ומלא מתפללים. פחד אהז את אותם התושבים ומספר משפחות שהתגוררו סמוך לעץ עזבו את בתיהם. לאחר שנים התגלה הצדיק בחלום הלילה לאישה צדיקה שגרה בסמיכות לעץ החרוב נתן לה סימנים, וכשרה התקיימו האמינה בצדיק, הלכה וגילתה את מקום המצבה, ניקתה את המקום והרבתה להתפלל במקום, כשראתה שתפילותיה מתקבלות החלה לפרסם את המקום ורבים החלו לנהור למקום הקדוש עד היום הזה.

סיפורי ישועה רבים נקשרו סביב קבר הצדיק, בפרט בענייני זיווגים. מעובדי שידוך רבים שחלקם כבר הגיעו לכדי ייאוש עקב מצבם, זכו לישועה פלאית לאחר תפילה בציון הקדוש, וזכותו יגן עלינו אמן.

רבי יצחק ב"ר יצחק נולד בסביבות שנת התרכ"ה בכפר הקטן "אסוואד", בתימן. בנעוריו למד אצל אביו וסבו שהיו גדולים בתורה הן בגולה והן בחכמת הנסתה.

בקיאותו של רבינו נודעה בשערים, כוח שינונו וזכרונו היו להפליא - ששה סדרי משנה וחיבור משנה תורה להרמב"ם היו שגורים על לשונו. רבינו גם היה מסיים את ספר התהילים בכל שבוע כ"ו פעמים מלבד סדר לימודו, נודע במיודותיו הנשגבות ובענוותנותו הבולטת, ומלבד עזרתו לעניים היה אוהב וגומל חסדים טובים בגופו. בשנת התש"ט זכה רבינו לחון את עפרה של ארץ ישראל, ולאחר מסע נדודים ארוך נתיישב רבינו יחד עם בני קהילתו בכפר הערבי הנטוש עג'ור, שם הפיחו את השמחה ודאגו לרחינות המקום עד יומו האחרון של הרב.

סמוך לפטירתו אמר קרוביו בצוואתו: "רצוני להיקבר כאן בגבעה מול ביתי, פה אשב כי אותה", וכדברו הצביע אל תחת עץ החרוב הגדול ואמר "עוד תעזבו כאן והוא יהיה הסימן שלכם", כסימן שיקיימו את דבריו ולא ירהרו אחריהם, הודיע רבינו כי ייקבר בערב שבת בן השמשות ובזמן קברתו ירד גשם - למרות שזוהו חודש תמוז. עוד הוסיף לזרזם לגמור הקבורה לפני שבת. באותו מעמד הכין רבינו את רעייתו ונקב בזמן מדויק וקצר לאחר הסתלקותו שבו תתבקש גם היא לישבה של מעלה, ואכן דבריו התקיימו במלואם. אכן ביום הנקוב בדיוק נפטרה אשת הרב ונטמנה לצדו כפי שניבא. ליד בני הזוג הקדושים נקבר ינוקא שנפטר באותם ימים ושמו פלאי.

כאמור הצדיק חפץ היה להיטמן בחצר ביתו ונימוקו עמו, אך כיוון שלא מדובר בשטח המיועד לקבורה

"את הספר
אמרתי תודה ונושעת
כל אחד
יכול לכתוב
על החיים
שלו עצמו"

שעריו בתודה
052-2240696

"והם מחזירים לי אהבה"...

ומחשבות של כפירה, והחלטתי להפסיק לאכול את עצמי במחשבות על אחרים ולהתמקד בעצמי בעבודת האמונה שלי ולתלות את עיני אך ורק בבורא עולם.

לאחר מכן עשיתי את חוק התודה גם על כך שעדיין אין לי אמונה. והחלטתי שאני מפסיק עם כל הבלבולים. לא חושב יותר על כלום. יש ה' בעולם, הוא עושה הכול לטובה, והתפקיד שיחיד שלי הוא להגיד תודה וזהו.

כל אותו החודש עשיתי את חוק התודה, ואכן באותו חודש מכרתי פי ארבעה מהחודש הטוב ביותר שעבר עלי בשנה הקודמת. מבחינה סטטיסטית לאור התקופה ומצב השוק - זה נתון לא הגיוני בשום קנה מידה.

ה' רצה להוכיח לי שכאשר הוא מחליט לפרנס אין לו גבול ומידה.

וכמוכן, אם עד אז הודתי לה', התחלתי להרבות באמירת תודה על כל השפע הנפלא ועל הישועה המיידית הן בעצה הטובה, הן ביישוב הדעת, הן בגאולה מהמחשבות הטורדניות ומהלחץ הפנימי, והן בשפע הפרנסה שנפתח לי.

מה היה לנו כאן?

עד כאן הסיפור הנפלא של היהודי שאנחנו מכירים אותו מקרוב.

בסיפור הזה ישנן כמה וכמה תובנות חשובות ומסרים מרכזיים ויסודיים מאוד לחיים שלנו.

דבר ראשון שרואים מכאן מה גדול הכוח של ההתבודדות הקבועה.

ההתבודדות נותנת לאדם יציבות בחיים. גם אם הוא נסחף ויוצא מדעתו - יש לו תמיד נקודה של שפיות לחזור אליה, ולא רק שהוא זוכה להירגע ממירוץ החיים אלא הוא חוזר אל עצמו ואל הטוב שבו ומוצא בעצמו כוחות ותובנות ויישוב הדעת ולומד כיצד לפעול נכון בעולם הזה על פי תורה ועל פי האמונה ובסוכו של דבר רואה גם ברכה וישועות.

כמו כן רואים כאן יסודות נפלאים באמונה ובביטחון בה' בעניין הפרנסה - שזה המבחן האמיתי של האדם באמונה ובביטחון. כל אחד צריך להתחזק בנושא הזה בכל כוחו.

והדבר העיקרי הוא שאנו לומדים מכאן את הכוח של חוק התודה.

אתה מודה לה' על כל צרה ועל כל בעיה, כי כל צרה וכל בעיה מובילה ומכוונת אותך לתובנות חדשות, לתשובה עמוקה, למסרים נפלאים מהבורא, וגם לאושר ועושר ולשפע גדול, כי התודה מכניסה אותך לעולם האמונה, ועל ידי התודה, האמונה שבה ומאירה לך את הדרך.

הסיפור הזה מחזק בתפילה בתודה ובאמונה. להתחזק בתודה זה טוב תמיד ובפרט בימי בין המצרים שבהם אנו מתאבלים על חורבן בית המקדש כי כפי שהברנו רבות, השורש של כל החורבנות והכי החטא של כפיות הטובה והבכיינות ועל ידי התחזקות באמירת התודה על כל הצרות והבעיות נזכה לקרב את גאולתנו ובניין בית מקדשנו ברחמים גדולים.

בברכת שבת שלום ומבורך

לאדמו"ר היה נדמה משום מה שאני נרכן על ברכי לעברו. הוא נדרך!

"אסור ליהודי לשבת על הברכיים", אמר לי באידיש, כשכמובן, כוונתו לכך שאינו מרשה שאכרע ברך בגללו. הרגעתי אותו שאני בסך הכל כופתי את רגליי מעט, אבל אני עדיין עומד, ואז הוא נרגע. ראיתי שזה מה שתופס אותו כרגע, שאני לא אתאמץ יתר על המידה עבורו. ועכשיו תשמעו מה היה חשוב לו לשאול:

"כמה חודשים קודם לכן קרובת משפחתי עברה מצב רפואי כלשהו שהזיקק טיפול ומעקב, נכנסנו כמובן אל הרבי שבירך שהכל יעבור בשלום, והפנה אותה לרופאים המטפלים בבעיה זו. כעת, כשנכנסתי לנחמו באבלו, זה כל מה שהטריד אותו..."

"מן הסתם שהיו עוד מאות מקרים שבאו לפנינו מאז שהיינו אצלו, וכעת הוא נמצא באבלו על אחיו וראיתי עד כמה שהאובדן כואב לו. אבל הוא זכר שלפני שבועיים הייתה בדיקה, הוא מעוניין לדעת שהכל בסדר!..." נקודה נוספת שהאדמו"ר בעצמו סיפר: "מאז

השוואה, אמר האדמו"ר, אינני מסוגל לראות ילד שבוכה או סובל.

אני מעניק להם אהבה מלא חופניים - נרגש האדמו"ר עד עמקי נשמתו, ואמר בפשטות את המשפט הבא, שכנראה חשו כלפיו המוני בניו היחידים - והם מחזירים לי אהבה..."

הרב שטטנר מסיים שלפני כשלושים שנה ומעלה, נכנסו הוא ורעייתו אל חדרו של האדמו"ר לצורך ברכה וייעוץ, והאדמו"ר קם ממקומו, נכנס לחדר פנימי, הביא צעצועים המתאימים לגילו של בנם הפעוט, ואף התיישב כמרומי 60 שנותיו להראות לו כיצד משחקים בהם...

רק אז ישב לשמוע את שאלתם.

באור לכ"א בתמוז, שנת תשע"ה, נפטר בחיפה האדמו"ר רבי אליעזר הגר מסערט וזינץ, והוא בן צ"א שנים. במשך למעלה מחמישים שנה הנהיג האדמו"ר את קהילתו בחיפה, במאור פנים ובענווה מופלגים שקשה למצוא כמותם. אף יהודים רבים - שומרי מצוות ושאנים - נמנו על משרתי פניו של האדמו"ר. אלפי חסידיו העידו יותר מפעם אחת: "כל אחד חש אצלו כבן יחיד"...

טרם מסע ההלוויה ההמוני, התבקש אחד מחסידיו האדמו"ר, הרה"ג שמחה שטטנר שליט"א, לקשר הדוק עם הרבי זצ"ל במשך שנים רבות, לספר מעט על האדמו"ר הנערץ. למרות הכאב והצער בשעה זו, ניאות הרב לזיכור הרבים לספר מאוצרו:

"לפני כעשרים שנה נפטר אחיו (מאמו) של האדמו"ר מסערט-וזינץ, הלא הוא רבי חיים נפתלי אדלר זצ"ל. האדמו"ר ישב שבעה יחד עם אָחיו, ואני הגעתי בין מאות החסידים לנחם מספר הרב.

"מטבע הדברים באירוע שכזה הבית הומה מאישים חשובים

ועוזרים, כשבין לבין מצטופפים המוני סקרנים. האבלים עצמם, לרוב, שקועים באבל ובניסיון לקלוט את הקהל הרב. את החסידים ה"רגילים" קשה מאוד לקבל כבשגרה בזמן שכזה. "כאשר נכנסתי אל הבית איתרתי כיסא פנוי וישבתי במרחק, המתנתי שהאזור שליד הרבי יתפנה ואני אגש לומר את המילים שאומרים בעת ניחום אבלים. האדמו"ר הבחין בי לפתע וסימן לי להתקרב. נישתי, מופתע שהוא בכלל הבחין בי. הרבי ניסה למצוא לנו במקום בו יש כמה ס"מ של שקט למשהו אישי..."

הרב שטטנר עוצר בהתרגשות ומדגיש נקודה נוספת שקרתה - מעין סיפור בתוך סיפור: "התקרבותי אל האדמו"ר והתכופתי לכיוונו. הן יושב הוא על כיסא נמוך עקב דיני האבלות, וראיתי שרצונו שנדבר בפרטיות.

זה הזמן לשאול מה שרצית

יום שלישי שידור חי בשעה 20:30

יש לך שאלה לרב?

תוכל לשלוח במסרון: 052-6672221
או במייל: me5812210@gmail.com
רשום שם ותלפון ותשובתך תענה בשידור
ניתן להאזין בקו האמונה: 02-6444250

שלום

קנאות אמתית

המעשה שעשה פנחס משיאיר אותנו קצת בתמיהה. מצד אחד פנחס קינא את קנאת השם, אך מצד שני היה אפשר לחשוב לכאורה שהוא עשה עבירה, שהרי הרג ראש שבט מישראל ללא בית דין שיורו לו על כך ומתוך התלהטות של הרגע.

אותה קנאות יכולה להתפרש בתור דבר טוב או בתור דבר רע. ואנו צריכים ללמוד כיצד לנהוג במצבים דומים? לפעמים ישנה מצווה הנראית כעבירה או להפך, אז איך נדע אם זה באמת טוב לעשות אותה או לא?

התשובה לכך נמצאת בתחילת הפרשה, הקדוש ברוך הוא מוידע על פנחס שעשה את המעשה לשם שמיים, כמו שנאמר "בקנאו את קנאתי" - לא את קנאות עצמו, אלא את קנאת השם.

כדי ליישב את הדברים הקדוש ברוך הוא אומר במפורש "הנני נתן לו את בריתי שלום", כך שלאף אחד לא יהיה פקסוק במעשה שעשה. אילו פנחס היה עושה את המעשה מתוך כוונה אחרת ונגיעות אישיות, נניח שהיה שונא את זמרי בן סלוא, היה רוצה לנקום בו או שהיה רוצה להפוך לגיבור ולזכות בתהילה, אותו מעשה היה נחשב לעבירה.

מה שהופך את המעשה לכל כך חשוב וטוב זו הכוונה התמימה שהייתה לפנחס לקדש שם שמיים, למרות הסכנה שבכך.

ישנם מעשים רבים שאנו יכולים לעשותם בצורה זרה, ובכל זאת פעם אחת המעשה ייחשב כמצווה ופעם אחרת כעבירה. התורה למשל מזהירה שאמנם ישנה מצווה להוכיח אדם שעובר עבירה, אך עם זאת לא תישא עליו הטא. אם למשל נתחיל לצעוק ולהעליב בבית הכנסת את כל מי שלא מתפלל בדיוק על פי ההלכה, אז כאילו שעשינו מצווה, אבל האמת היא שעשינו עבירה בכך שביישנו את אותם אנשים. הכל תלוי במה שנמצא בפנים, אם זה לשם שמיים, אף אחד לא יתחיל להתעצבן ולקעוס, שהרי זה אסור. כאשר ישנם כעס ושנאה, הדבר מוכיח שאנו לא נקיים והמצווה לא נעשית לשם שמיים, אלא לשם עצמנו. הדרך הטובה היא לעשות את הדברים מתוך רצון לעשות נחת רוח להשם יתברך.

ברוב המקרים אנו שופטים את האנשים והמצבים מתוך ההסתכלות האישית שלנו ומבלי לדעת את הפרטים האמתיים ומה שיש בפנים. קל מאוד לחשוב על אדם דברים שליליים מתוך משהו שראינו, למרות שיתכן שהמוניעים של אותו אדם הם הפעולה לשם שמיים, מה שהופך את אותה פעולה לחיובית מבלי שנדע על כך.

מטבע האדם כולנו בטוחים שאנו יודעים מה טוב ומה רע, כולנו שופטים את האחרים ואפילו מוכיחים אותם וחושבים שאנו עוזרים להם עם ההערות שלנו שלכאורה נעשות "לשם שמיים".

רבנו הזהיר מאד את אנ"ש למהר להתפלל בקדם, פטובא בשיחות הר"ן, וקמר עוד אם חס ושלום, נגזר על האדם למות באתו היום, שפכר יהיה לאחר תפלתו (שיש"ק ד- תרכו)

אמר רבי אברהם ב"ר נחמן: ענין ההתבודדות קל יותר סדר מנהגו בארץ ישראל מבהאי לארץ, בהתפנינו על ענין ההתבודדות מוחץ לעיר שפאמר רבנו להתבודד חוץ לעיר ומשום שארץ ישראל כל איורה טהור וקדוש וקדושתה בכל מקום, מה שאין כן בחוץ לארץ. יש חלוק רב מאד בין העיר לחוץ לה. (שם ג-תקפא)

אמר רבי אברהם ב"ר נחמן: אין לנו שום השגה כלל וכלל פסח היינו קובלים מאור רבנו אלו היה בינינו אהבה ואהדות. (שם ג-תקעט)

אם הדבר אכן נעשה לשם שמיים בתמימות ומכל הלב, אז הדברים יישמעו ויגיעו למקומות הנכונים. אך ברוב המקרים נעשה את הדברים לתועלתנו הפרטית מתוך נגיעות אישיות. אמנם נהיה בטוחים שאנו פועלים מתוך דעת התורה, אך זה רק בגלל שבמקרה דברי התורה הסתדרו לרצוננו האישי. זה לא חכמה לעשות מה שנוח ומסתדר, אלא שצריך לעשות את מה שהקדוש ברוך הוא רוצה שנעשה.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל וחתי ב"קו ההלכה" קו ההלכה הספרדי: *3030

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

מנהגי בין המיצרים חלק א'

- א. מן הדין מותר לרחוץ בבריכה ובים בימי בין המצרים אור לציון (חלק ג' פרק כ"ה אות ה'). ויש אומרים שצריך לחשוש בזה משום סכנה אף בימים אלו. ויש חוששים מהליכה לים בימים אלו מפני הסכנה. שדי חמד (חלק ה' פאת השדה מערכת בין המצרים סימן א' אות י') ובספר ארוחות רבנו (על הרב קנייבסקי זצ"ל חלק ב' עמוד קכט) מובא שהרב לא נתן לילדים לנסוע לים בבין המצרים משום סכנה. ואם נכנס במקום שאינו עמוק שיכול לעמוד שם מותר לכתחילה. תשובות והנהגות (חלק ב' סימן רסג) ואין חילוק בכל זה, בין אם הלך לים לפני בין המצרים או לא. אשרי האיש (חלק ג' פרק ס"ח אות כא) ואור לציון (פרק כ"ה אות ה').
- ב. אין חשש בטיסה במטוס בימי בין המצרים, אולם ראוי להמנע בתשעת הימים במידת האפשר. מרן הגרש"ז אוערברג זצ"ל (הליכות שלמה פרק י"ד אות כ').
- ג. אם הולך לצורך מצוה הנצרכת זקוק בימים אלו, אין לחוש לסכנות הנ"ל, משום ש"שומר מצוה לא ידע דבר רע". התעוררות תשובה (סי' שמח).
- ד. יש אומרים שיש להמנע מהליכה לטוילים בכל ימי בין המצרים. שדי חמד (חלק ה' פאת השדה מערכת בין המצרים סימן א' אות י'). ולמעשה עד ר"ח אב ניתן להקל, אלא שבכל אופן יש למנע בזה מחמת אבול של ימים אלה. שו"ת שבט הלוי (חלק י' סימן כ"ו).
- ה. ראוי להמנע מעשיית ניתוח (שאינו דחוף) בימי בין המצרים. ואם הדבר קשה עכ"פ יש להקפיד מר"ח אב, ולכל הפחות משבוע שחל בו ת"ב. מרן הגאון הרב שמואל וואזנר זצ"ל (מבית לוי בין המצרים אות ב').
- ו. בימים אלו יש להקפיד יותר משאר ימות השנה מהליכה למקומות שיש בהם חשש סכנה. מקור חיים (אות יד').
- ז. ראוי להמנע מעשיית ניתוח (שאינו דחוף) בימי בין המצרים. ואם הדבר קשה עכ"פ יש להקפיד מר"ח אב, ולכל הפחות משבוע שחל בו ת"ב. מרן הגאון הרב שמואל וואזנר זצ"ל (מבית לוי בין המצרים אות ב').

ולכתחילה יש להיזהר בזה גם בתוך העיר אם המקום שמם. כך משמע מספיקת דברי החזון עובדיה (עמ' קכו) ועי' שם שהביא מחלוקת הפוסקים בדבר זה ויש מקילים בתוך העיר.

ההורים יזהרו שלא יכו את ילדיהם בשעות אלו, מפני שיש חשש סכנה בדבר. וכן המלמדים תלמידים יזהרו שלא להכות התלמידים אפי' ברצועה קלה.

הימים שבין שבעה עשר בתמוז לבין יום תשעה באב, נקראים ימי "בין המיצרים" מה המקור לכך?

ימים אלו נקראים על שם הפסוק (איכה א' ג) "כל רודפיה השיגוה בין המיצרים".

ואמרו חז"ל (במדרש איכה שם) שהם הימים שבין שבעה עשר בתמוז לתשעה באב, שבהם נכנסו האיובים לירושלים, ופרעו פרעות בישראל, עד יום תשעה באב, שבו החריבו את בית המקדש. ולכן נוהגים כמה מנהגי אבול וצער מיום שבעה עשר בתמוז עד אחר תשעה באב. חזון עובדיה (ד' תענית עמוד קכה) ועי' בירושלמי (תענית פרק ד' הלכה ה').

אלו דברים צריך להיזהר שלא לעשותם בימים אלו מחשש סכנה?

יש להיזהר שלא ללכת במקום שמם מתחילת שעה רביעית של היום (בסביבות 10.00 בבוקר) עד סוף שעה תשיעית (בסביבות שעה 16.00) מפני קטב מרירי, שהוא שד השולט בימים ההם מדרש רבה (איכה רבתי פרשה א' אות ט).